

UVODNO SLOVO

Priča o glagoljici priča je o hrvatskoj pismenosti, njezinim počecima i korijenima koji su stoljećima hranili razgranato i bogato stablo hrvatske kulture. A korijenima se uvijek vraćamo – da ne zaboravimo tko smo. Potezi olovke ili pera kojima pažljivo oblikujemo složena slova ugate glagoljice, baš onako kako su to nekoć radili redovnici u samostanskim skriptorijima, ocrtavaju i konture našeg identiteta, koji u svojoj složenosti nikada nije izgubio dodir sa sviješću o ponosnoj prošlosti. Stoga glagoljica nije samo staro pismo; u hrvatskoj kulturi ona je davno prerasla svoje prvotne granice, postajući simbolom.

Put glagoljice od uporabnog pisma do simbola odgovara i njezinu putu od knjige do muzeja, koji joj je u suvremenosti ponudio siguran dom. Ta je selidba bila prirodna i dobra, jer ju je očuvala od povijesnog zaborava. No muzej nipošto ne smije biti njezina posljednja adresa. U svojoj skrbi za glagoljicu i sve ono što nam ona predstavlja moramo razmišljati o budućnosti, novim medijima i suvremenim načinima na koje je moramo učiniti dostupnom i zanimljivom generacijama koje dolaze. Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, u skladu s njezinim značajem i funkcijom, u tim nastojanjima pripada istaknuto mjesto.

Izložba Svjetlost glagoljice, koju je dio javnosti već prepoznao kao hvalevrijedan spoj složenih umjetničkih tehnika i motiva koji su za hrvatsku kulturu od osobite vrijednosti, iz Rijeke, gdje je i nastala, seli u Zagreb, u prostor Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. I ovaj put je simboličan: vodi iz hrvatskog primorja, kolijevke glagoljice, u Knjižnicu koja čuva prvu hrvatsku glagoljičku inkunabulu, prvi misal u Europi koji nije otisnut latinicom. Svjesni uloge i zadaće koju imamo kao hram pisane riječi u Hrvatskoj, ali i odgovornosti da glagoljicu sačuvamo za budućnost, držimo da je ova izložba najbolja i pravovremena najava Virtualnog centra glagoljice, projekta koji će procesom digitalizacije objediniti bogatu i raznovrsnu hrvatsku glagoljičku baštinu i učiniti je dostupnom svakome. Na taj će način glagoljica učiniti važan korak prema sutrašnjici: iz muzeja i knjižnica ući će u naše domove. Simbolična je i suradnja sa Sveučilišnom knjižnicom u Rijeci, u čijem prostoru stalna izložba glagoljice traje još od 1968. godine, kao prvom partnerskom ustanovom u projektu Virtualni centar glagoljice. Svakako je važno i ovim putem pozvati na suradnju brojne ustanove, osobe, udruge i sve one čiji je zamjetni dosadašnji rad na očuvanju glagoljice nezaobilazan dio budućeg Virtualnog centra.

Zahvaljujem svima koji su svojim trudom i radom pomogli realizaciji ove izložbe te njezinim autorima, Željki i Borisu Rogiću, koji su Nacionalnu i sveučilišnu knjižnicu u Zagrebu prepoznali kao najboljeg domaćina svojega umjetničkog doživljaja glagoljice. A priča o glagoljici ovdje se nastavlja dalje. Za budućnost.

Dunja Seiter-Šverko, prof.

Glavna ravnateljica
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu